

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (O.Țurcan)
instanța de apel:Curtea de Apel Chișinău (V.Clima, A.Malfi, E.Palanciuc)

ÎNCHEIERE

06 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mariana Pitic
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Mutaf Lidia,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea
Comercială “Zorinalan” Societate cu răspundere limitată împotriva Lidiei Mutaf cu
privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care a
fost admis apelul declarat de Lidia Mutaf și a fost modificată hotărârea din 14
februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La data de 16 octombrie 2017 SC “Zorinalan” SRL a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Lidiei Mutaf cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de
judecată.

În motivarea acțiunii s-a invocat că între SC ”Zorinalan” SRL și Mutaf Lidia a
fost încheiat contractul nr.98 din 11.09.2014 cu privire la deservirea și instalarea
interfonică.

A relatat că, deși SC ”Zorinalan” SRL și-a îndeplinit obligația privind prestarea
serviciilor în beneficiul Lidiei Mutaf, care locuiește la adresa XXXXX, aceasta din
urmă a omis să achite prețul acestora, astfel că, pârâta a acumulat o datorie în mărime
de 318 lei.

A indicat că întru soluționarea litigiului pe cale amiabilă, la 29.07.2017 a expediat
în adresa pârtei o pretenție, care a fost respinsă de către ultima, iar la data de
29.08.2017, repetat, s-a adresat cu o pretenție, solicitând achitarea datoriei și dobânzii
de întârziere, care a fost lăsată fără nici un răspuns.

A solicitat restituirea datoriei în mărime de 318 lei, taxa de stat în mărime de 270
de lei și cheltuielile pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 3 800 de lei.

Prin hotărârea din 14 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost

admisă parțial acțiunea, fiind încasată de la Mutaf Lidia în beneficiul SC ”Zorinalan” SRL datorită în mărime de 318 lei, taxa de stat în mărime de 270 de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 800 de lei. În rest, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3 000 de lei au fost respinse, ca neîntemeiate.

Prin decizia din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Mutaf Lidia. S-a modificat hotărârea din 14 februarie 2018 a Judecătoriai Chișinău, sediul Rîșcani în partea încasării sumei datoriei, micșorând cuantumul datoriei încasat de la Mutaf Lidia în beneficiul SC ”Zorinalan” SRL de la 318 lei la 238 lei. În rest hotărârea din 14 februarie 2018 a Judecătoriai Chișinău, sediul Rîșcani, s-a menținut.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că instanța de fond cu certitudine a stabilit că în speța data Mutaf Lidia nu și-a exercitat obligațiunile sale contractuale, având o datorie conform contractului încheiat, fapt confirmat în instanța de apel însuși de către apelantă, însă incorect a stabilit cuantumul datoriei, care este în mărime de 238 de lei și nu 318 lei după cum a solicitat SC ”Zorinalan” SRL, motiv din care instanța de apel a modificat hotărârea primei instanței în această parte, micșorând cuantumul datoriei încasat de la 318 lei la 238 lei.

Or, prin hotărârea din 26.07.2017 a Judecătoriai Chișinău (sediul Central) s-a reziliat contractul nr.98 pentru conectarea și deservirea sistemului interfon colectiv (multe apartamente) și a sistemului de închidere din 11.09.2014 încheiat între SC ”Zorinalan” SRL și Mutaf Lidia, respectiv lucrările efectuate conform comenzii în perioada 25.07.2016-09.08.2017 nu pot fi urmărite din contul pârâtei (f.d.6, 53).

Instanța de apel a relatat că pretenția cu privire la restituirea cheltuielilor judiciare, este întemeiată, fiind confirmate prin ordinile de plată nr.66 din 08.09.2017 și nr.65 din 07.09.2017 (f.d.3-4) și a cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 800 de lei, confirmate prin ordinul de plată nr.11 din 31.01.2018, care au fost admise parțial.

La 26 noiembrie 2018, Mutaf Lidia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă cerința privind încasarea cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice și a taxei de stat.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel eronat a interpretat prevederile art.96 Cod de procedura civilă, prin urmare nu au fost elucidate toate circumstanțele necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

La data de 05 noiembrie 2018, decizia instanței de apel a fost publicată pe pagina web „Portalul instanțelor naționale de judecată”. Cauza dată poate fi găsită pe www.cac.instante.justice.md, în rubrica hotărâri.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 26 septembrie 2018 și a fost expediată recurentei la 08 noiembrie 2018 (f.d.90), dar date care ar confirma recepționarea deciziei recurate la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 26 noiembrie 2018 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mutaf Lidia este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mutaf Lidia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că

instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Mutaf Lidia, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Mutaf Lidia.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru